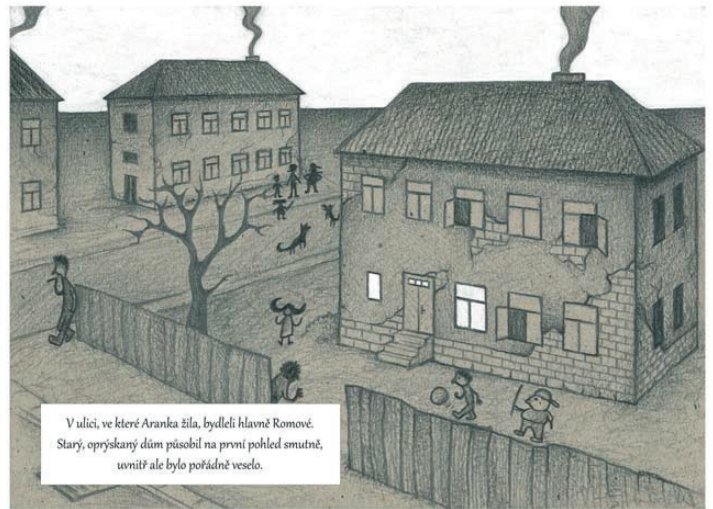

Příběh Aranky

Severní Čechy,
Starý Most, kde se těžilo uhlí

V ulici, ve které Aranka žila, bydleli hlavně Romové.
Starý, oprýskaný dům působil na první pohled smutně,
uvnitř ale bylo pořádně veselo.

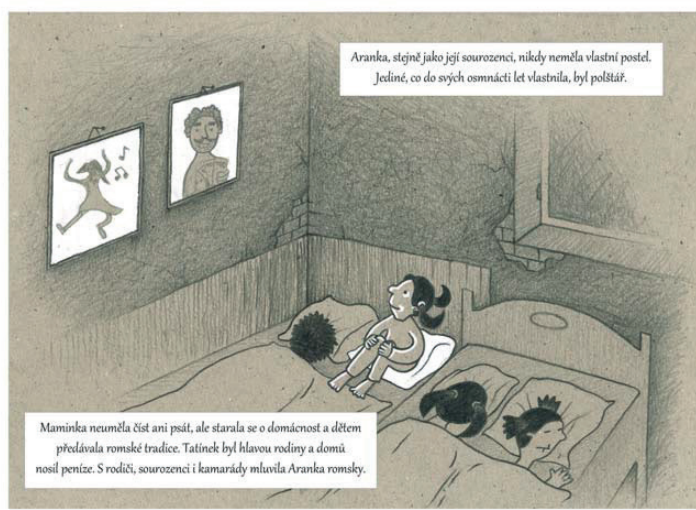

Aranka se rodičům narodila jako sedmé dítě. Žili spolu všichni
v třípokojovém bytě bez teplé vody a ústředního topení.
Místnosti proto byly studené, vlhké a plné plísní.

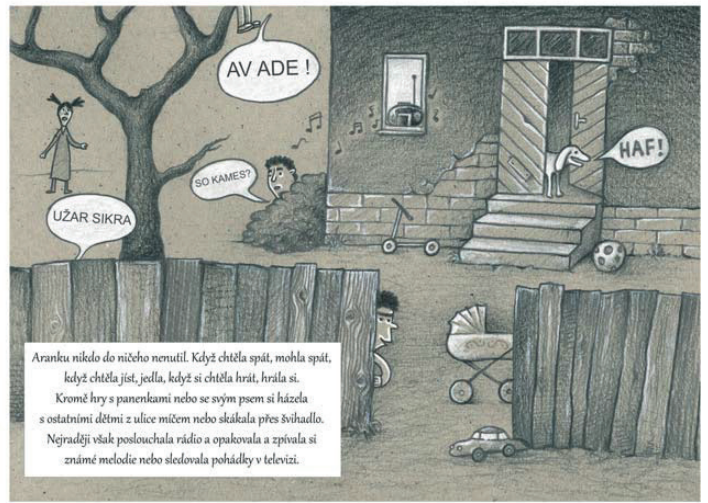
Pokoje byly velké a bylo obtížné
je všechny vytopit. Proto se toho
nejvíce odehrávalo v kuchyni,
kde Aranka se svými sourozenci i spala.

UÁÁ!

Aranka, stejně jako její sourozenci, nikdy neměla vlastní postel. Jediné, co do svých osmnácti let vlastnila, byl polštář.

Maminka neuměla číst ani psát, ale starala se o domácnost a dětem předávala romské tradice. Tátineček byl hlavou rodiny a domů nosil peníze. S rodiči, sourozenci i kamarády mluvila Aranka romsky.

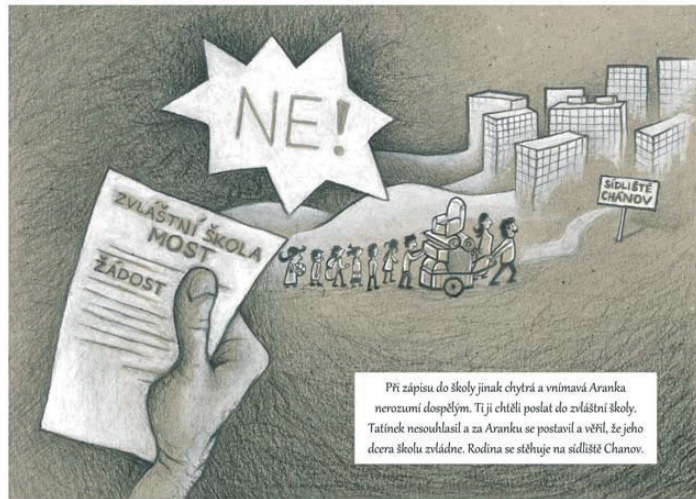
UŽAR SIKRA

AV ADE!

SO KAMEST

HAF!

Aranku nikdo do ničeho nenutil. Když chtěla spát, mohla spát, když chtěla jíst, jedit, když si chtěla hrát, hrála si. Kromě hry s panenkami nebo se svým psem si házela s ostatními dětmi z ulice míčem nebo skácala přes žvihadlo. Nejraději však poslouchala rádio a opakovala a zpívala si známé melodie nebo sledovala pohádky v televizi.

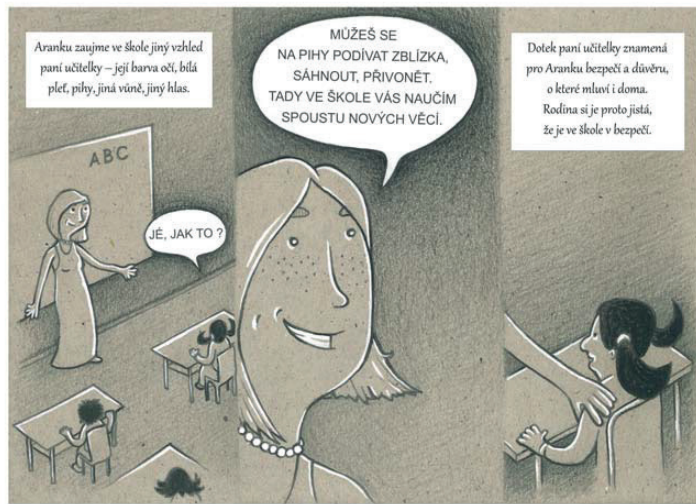
Při zápisu do školy jinak chytrá a vnímavá Aranka nerozumí dospělým. Ti ji chtěli poslat do zvláštní školy. Tátineček nesouhlasil a za Aranku se postavil a věřil, že jeho dcera školu zvládne. Rodina se stěhuje na sídliště Chanov.

Nástup do první třídy školy pro romské děti

NEMLUV ROMSKY, NEZLOB, DÁVEJ POZOR ...

V Chanově nastupuje Aranka do základní školy s ostatními romskými dětmi. S domácími úkoly se musela vypořádat sama, maminka neuměla číst a psát, starší sourozenci měli spoustu dalších povinností.

Aranku zaujme ve škole jiný vzhled paní učitelky – její barva očí, bílá pleť, pišty, jiná vůně, jiný hlas.

MŮŽEŠ SE NA PIHY PODÍVAT ZBLÍZKA, SÁHNOUT, PŘIVONĚT. TADY VE ŠKOLE VÁS NAUČIM SPOUSTU NOVÝCH VĚCÍ.

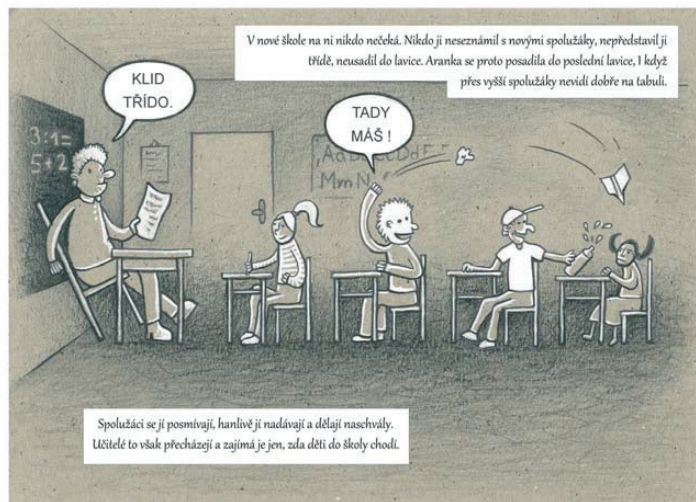
Dotek paní učitelky znamená pro Aranku bezpečí a důvěru, o které mluví i doma. Rodina si je proto jistá, že je ve škole v bezpečí.

JÉ, JAK TO ?

CO MĚ TAM ČEKÁ? KDO TAM ASI BUDE? NAJDU SI KAMARÁDY?

Do šesté třídy musí ale Aranka nastoupit na jinou školu. Opouští milovanou paní učitelku a kamarády a připravuje se na "svět bílých".

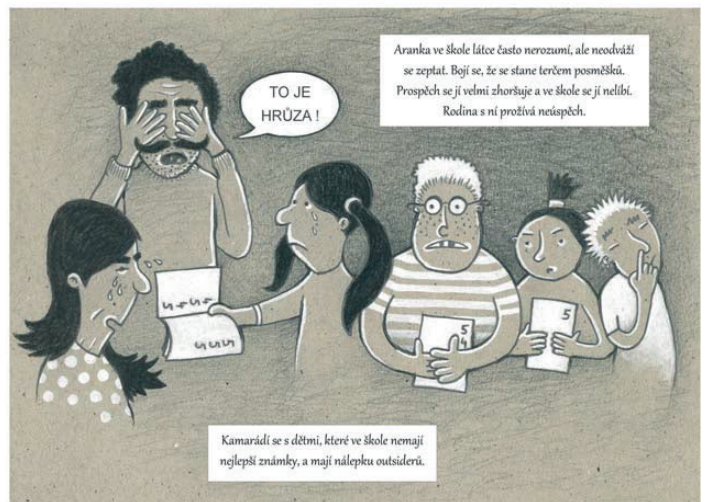

V nové škole na ni nikdo nečeká. Nikdo ji neseznámil s novými spolužáky, nepředstavil jí třídu, neusadil do lavice. Aranka se proto posadila do poslední lavice. I když přes vyšší spolužáky nevidí dobře na tabuli.

KLID TŘÍDO.

TADY MÁŠ!

Spolužáci se jí posmívají, harlivě ji nadávají a dělají naschvály. Učitelé to však přecházejí a zajímá je jen, zda děti do školy chodí.

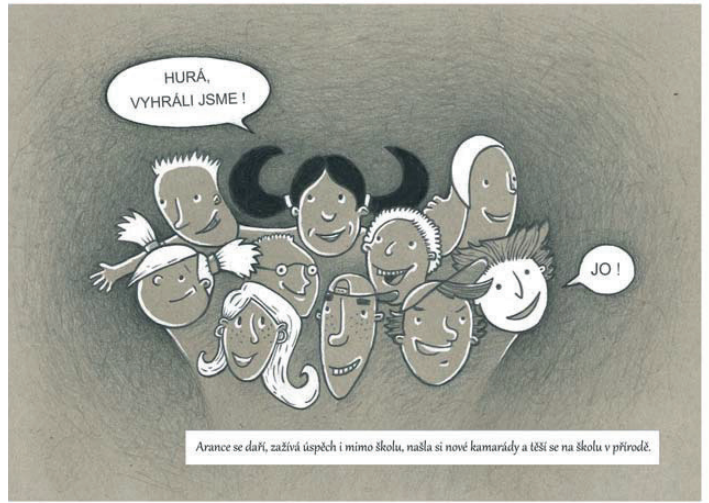
Aranka ve škole láte často nerozumí, ale neodvází se zeplat. Bojí se, že se stane terčem posměšků. Prospěch se jí velmi zhoršuje a ve škole se jí nelíbí. Rodina s ní prožívá neúspěch.

TO JE HRŮZA!

Kamarádi se s dětmi, které ve škole nemají nejlepší známky, a mají nálepku outsiderů.

Při tělocviku si šikovnosti Aranky a její obratnosti s míčem všimne pan ředitel, který trénuje házenkou. Aranka souhlasí a trenér ji představí jako házenkářské družstvo novou posilu týmu.

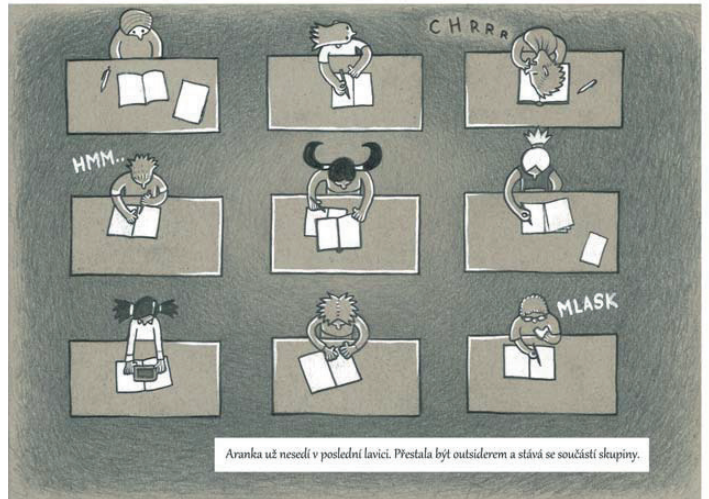
Arance se daří, zažívá úspěch i mimo školu, našla si nové kamarády a těší se na školu v přírodě.

Škola v přírodě sblíží ještě více Aranku se spolužáky. Ti jí pomáhají s předměty a úkoly, které jí do té doby příliš nesly.

TOHLETO TI OPRAVDU JDE.

TO JO.

Aranka už nesedí v poslední lavici. Přestala být outsiderem a stává se součástí skupiny.

TO NENÍ PRAVDA!

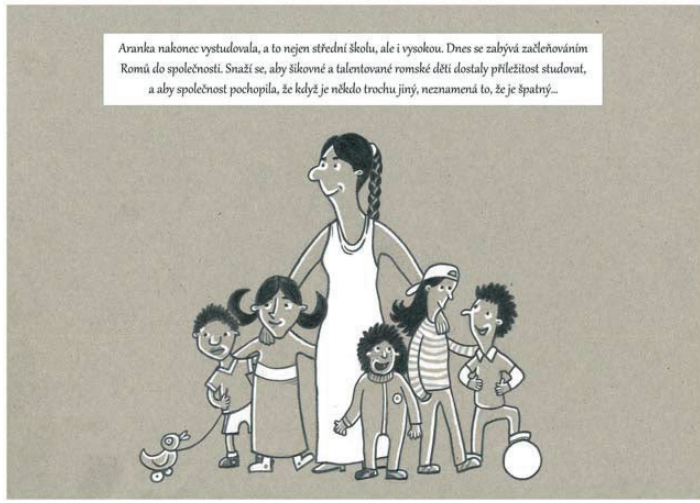
Jednou učitel Aranku nespravedlivě obviní, že opsala písemku, ale celá třída se jí zastane, protože vědí, že to není pravda.

UČILISTĚ

STŘEDNÍ ŠKOLA

Po ukončení základní školy přichází pro Aranku velké rozhodnutí. Má si podat přihlášku na učební obor nebo se přihlásit na střední školu? Co zvládně? Co je pro ni dobré?

Aranka nakonec vystudovala, a to nejen střední školu, ale i vysokou. Dnes se zabývá začleňováním Romů do společnosti. Snaží se, aby šikovné a talentované romské děti dostaly příležitost studovat, a aby společnost pochopila, že když je někdo trochu jiný, neznamená to, že je špatný...